

Н А Р Е Д Б А

№ 5

за определяне размера на местните данъци на територията на Община Иваново

*Приета с Решение № 147 по Протокол № 22/ 22.01.2009 г.
изменена с Решение № 461 по Протокол № 55/ 27.01.2011 г.
изменена с Решение №332 по Протокол № 38/ 20.12.2013 г.
изменена с Решение №311 по Протокол № 29/ 19.10.2017 г.
изменена с Решение №320 по Протокол № 30/ 23.11.2017 г.
изменена с Решение №39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.
изменена с Решение №68 по Протокол № 8/ 20.02.2020 г.
изменена с Решение №160 по Протокол № 15/ 20.08.2020 г.
изменена с Решение №211 по Протокол № 19/ 28.11.2024 г.
допълнена с Решение №275 по Протокол № 24/ 20.03.2025 г.*

ГЛАВА ПЪРВА

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община ИВАНОВО

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък.*(нова с Решение № 461 по Протокол № 55/ 27.01.2011 г.)*
8. *(нова с Решение №311 по Протокол № 29/ 19.10.2017 г.)* Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК.

(3) Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.*(нова с Решение № 461 по Протокол № 55/ 27.01.2011 г.)*

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

ГЛАВА ВТОРА

Местни данъци

РАЗДЕЛ I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) *(изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)* С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради, самостоятелни обекти в сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) *(отменена с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г., нова с Решение № 332 по Протокол № 38/ 20.12.2013 г.)* Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него. *(изм. с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г.)*

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление. *(нова с Решение № 461 по Протокол № 55/ 27.01.2011 г.)*

Чл.9. *(изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)* Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината;
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. *(изм. с Решение № 211 по протокол № 19/ 28.11.2024 г.)* на касите на „Български пощи“ ЕАД;
4. *(нова с Решение № 332 по Протокол № 38/ 20.12.2013 г.)* в офиси на

„ИЗИПЕЙ” АД в цялата страна.

(2) (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) (изм. с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г., изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (изм. с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г., изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. (изм. с Решение № 311 по протокол № 29/ 19.10.2017 г.; изм. с Решение № 211 по протокол № 19/ 28.11.2024 г. в сила от 01.01.2025 г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 към ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. (изм. с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г.)

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти – данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) (изм. с Решение № 211 по протокол № 19/ 28.11.2024 г.) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите

имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) *(Нова с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)* В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. *(изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.; изм. с Решение № 211 по Протокол № 19/ 28.11.2024 г.)* (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на общинските служители от възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на други обстоятелства, които имат значение за определяне на данъка, вписани в имотния регистър или в кадастралната карта и кадастралните регистри или в регистри, налични в общината, промяната се отразява служебно, за което на данъчно задълженото лице се изпраща уведомление в 30-дневен срок.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в 6 месечен срок. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока се образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни по ал. 2 от един възложител ползват останалите възложители.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството и на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

(9) При промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, извън изброените по ал. 2 - 5, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

РАЗДЕЛ II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имуществата в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имуществата на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) При откриване на наследство данъчно задължените лица по този раздел или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по

местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0,4 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 – 3,3 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

РАЗДЕЛ III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения. Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(3) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта,

удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0,4 на сто – при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 3,3 на сто – при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (изм. с Решение №320 по протокол № 30/ 23.11.2017 г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи – по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) . (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 32, ал. 2, изр. второ – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

РАЗДЕЛ IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по чл. 54, ал.1 от Закона за местните данъци и такси, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.41. (1) (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) За леките и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5

т. годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен.

а) Имущественият компонент се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, по следната формула: $ИмК = СkW \times Кгп$, където $СkW$ е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, както следва:

1. до 55 kW включително - 0,34 лв. за 1 kW;
2. над 55 kW до 74 kW включително – 0,54 лв. за 1 kW;
3. над 74 kW до 110 kW включително – 1,10 лв. за 1 kW;
4. над 110 kW до 150 kW включително – 1,23 лв. за 1 kW;
5. над 150 kW до 245 kW включително – 1,60 лв. за 1 kW;
6. над 245 kW - 2,10 лв. за 1 kW.

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила, определен в чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗМДТ.

б) (изм. с Решение № 160 по Протокол № 15/ 20.08.2020 г.) Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, като коефициента се определя както следва:

- без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“ – **1,32**
- „Евро 3“ – **1,10**
- „Евро 4“ – **0,88**
- „Евро 5“ – **0,63**
- „Евро 6“ и „EEV“ – **0,42**

в) Данъкът се образува като имущественият компонент от буква „а“ се умножи по екологичния компонент от буква „б“.

(2) (изм. с Решение № 68 по Протокол № 8/ 20.02.2020 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке – 5 лв.
2. къмпинг ремарке - 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 12 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 25 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 35 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 50 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 75 лв.
6. над 750 куб. см – 100 лв.

(4) (изм. с Решение № 211 по протокол № 19/ 28.11.2024 г.) Данъкът за триколесно превозно средство на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – 4 лв.
2. над 400 кг – 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 50 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 100 лв.

(6) (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не

повече от 12 т, е в размер 10 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима макс. маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

(8) (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Данъкът за

специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 50 лв.

(9) (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер 100 лв..

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 5 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 7 лв.
3. над 37 kW – 10 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 25 лв.

(12) (изм. с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г., изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер 50 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима макс. маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири оси	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините, за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите

и скутерите – в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища – в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,10 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет – в размер 100 лв.

4. за ветроходни и моторни яхти – в размер 20 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери – в размер 2,70 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи – в размер 0,14 лв. за киловат;

7. (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) за речни несамоходни плавателни съдове – в размер 0,50 лв. за тон максимална товароподемност.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. за параплан – 12 лв.

3. за делтаплан – 12 лв.

4. за мотоделтаплан – 20 лв.

5. за свободен балон – 30 лв.

6. за планер – 30 лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) (нова с Решение № 332 по Протокол № 38/ 20.12.2013 г., отм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)

(2) (нова с Решение № 332 по Протокол № 38/ 20.12.2013 г., изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително и съответстващи на екологичните категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление, от определения по чл. 41, ал. 1 и 3 данък.

(3) (нова с Решение № 332 по Протокол № 38/ 20.12.2013 г. изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични категории „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление, от определения по чл. 41, ал.5,6,7 и 13 данък.

(4) (изменена с Решение № 332 по Протокол № 38/ 20.12.2013 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при

условие че не се използват за други цели.

(5) (нова с Решение № 332 по Протокол № 38/ 20.12.2013 г.; изм. с Решение № 68 по Протокол № 8/ 20.02.2020 г.) Когато в регистъра на пътните превозни средства по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория..

Чл. 46. (1) (изм. с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г., изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (нова с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г., изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява съгласно изискванията на чл. 60, ал.6 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.47. (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси – в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

РАЗДЕЛ V

Патентен данък

Чл.48. (изм. с Решение № 211 по протокол № 19/ 28.11.2024 г.) (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 100 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетирира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентни

дейности по т. 3 и 31 от приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложението.

(7) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага; (изм. с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г.)

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 51, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларираат с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7 дневен срок от

настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 49, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 49, ал. 1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл. 53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) *(Нова с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)* Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие – до 31 януари;
2. за второто тримесечие – до 30 април;
3. за третото тримесечие – до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7 дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 53, а когато декларация не е подадена в 7 дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) *(изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)* Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 54, ал. 2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столичната община.

Чл.56. Лицата по чл. 48, ал. 1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

РАЗДЕЛ VI

(нов с Решение № 461 по Протокол № 55/ 27.01.2011 г.)

Туристически данък

Чл. 57 (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) *(изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)* Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) (изм. с Решение № 211 по протокол № 19/ 28.11.2024 г.) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58 (1) Размерът на данъка за всяка нощувка е:

1. Категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка;
2. Категория 2 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
3. Категория 3 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
4. Категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка
5. Категория 5 звезди – 1,00 лв. за нощувка.

(2) (изм. с Решение № 211 по протокол № 19/ 28.11.2024 г.) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) (Отм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)

(5) (Отм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)

Чл. 59 (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

РАЗДЕЛ VII

(нов с Решение № 311 по Протокол № 29/ 19.10.2017 г.)

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 60.(1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на община Иваново по Закона за автомобилните превози.

Чл. 61.(1) Размерът на данъкът върху таксиметров превоз на пътници за съответната година за всеки отделен автомобил е 500 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Данъчно задължените лица получават издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози след подаване на данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината.

(4) В декларацията по ал.3 лицата посочват обстоятелства свързани с определянето на данъка.

(5) Данъчно задължените лица подават декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство.

(6) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава както от прехвърлителя, така и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър.

Чл. 62(1) Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Иваново, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по формула, съгласно чл.61ч, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесена част, определена по формула съгласно чл.61ч, ал.2 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 63. Данъкът се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози.

Преходни и заключителни разпоредби

§1. Общинския съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти, данъка върху наследствата и данъка при придобиване на имущества по чл. 44, ал. 1 и 2 от ЗМДТ в срок до 31 януари 2009 г. В случай че в този срок не са определени нови размери за 2009 г. се прилагат минималните размери на данъците, определени в чл. 22, 36 и чл. 47, ал. 1 и 2 от закона.

§2. До определяне на размерите по §1 от общинския съвет, данъкът при придобиване на имущества по чл. 44, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§3. (1) За 2009 г. първата вноска на данъка върху недвижимите имоти се внасят в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§4. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§5. (нов с Решение № 311 по Протокол № 29/ 19.10.2017 г.) Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне на местните данъци на територията на Община Иваново, съгласно чл. 1, ал. 2 и 3 от ЗМДТ, влиза в сила от 01.01.2018 г.

§6. (нов с Решение №320 по протокол № 30/ 23.11.2017 г.) Наредбата за изменение на Наредба № 5 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Иваново, съгласно чл. 1 ал. 2 и ал. 3 от ЗМДТ, влиза в сила от 01.01.2018 г.

§ 7. (Нов с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) Наредбата за

изменение и допълнение на Наредба № 5 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Иваново, приета с Решение №39 взето с протокол №4 от 19.12.2019 г. на Общински съвет – Иваново, влиза в сила от 1 януари 2020 г.

§ 8. (Нов с Решение № 160 по Протокол № 15/ 20.08.2020 г.) Настоящата Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 5 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Иваново влиза в сила от 1 януари 2021 г.

§ 9. (Нов с Решение № 211 по Протокол № 19/ 28.11.2024 г.) Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 5 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Иваново влиза в сила в 14-дневен срок от приемането ѝ, с изключение на чл. 15 и чл. 20, ал. 9, които влизат в сила от 01.01.2025 г.

§ 10. (Нов с Решение № 275 по Протокол № 24/ 20.03.2025 г.) След датата на въвеждане на еврото в Република България, размерът на всички данъци, посочени в български лева, се превалутира и закръглява в евро, съобразно реда по чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в РБ.

МАРИЯН ДРАШКОВ

Председател Общински съвет

Актуализираната с Решение № 275 по Протокол № 24/ 20.03.2025 г. Наредба № 5 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Иваново е публикувана на сайта на община Иваново в раздел „Общински съвет“ – „Нормативни документи“ – „Наредби“ (<https://www.ivanovo.bg/bg/1584457027.html>) на 04.04.2025 г.

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места/улици
I-ва	ИВАНОВО, ЩРЪКЛЕВО, ПИРГОВО, СВАЛЕНИК, ТРЪСТЕНИК Населените места от V функционален тип
II-ра	КРАСЕН, МЕЧКА , ЧЕРВЕН, ТАБАЧКА, БОЖИЧЕН, КОШОВ, ЦЕРОВЕЦ, НИСОВО, Населените места от VI,VII и VIII функционален тип

Приложение № 2 към чл. 56.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	... зона	... зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи – данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:				
1 и 2 звезди	50	25		
2. Заведения за хранене и развлечения – данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:				
а) ресторанти:				
1-2 звезди	5	5		
3 звезди	60	60		
б) заведения за бързо обслужване:				
1-2 звезди	5	5		
3 звезди	30	30		
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":				
1-2 звезди	5	5		
3 звезди	20	20		
г) (изм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.) кафе-сладкарници				
1-2 звезди	5	5		
3 звезди	30	30		
д) барове: дневни:				
2 звезди	30	30		
3 звезди	50	50		
нощни: 2 звезди	50	50		
3 звезди	90	90		
е) бюфети, каравани и павилиони – за обект:	150	150		
3. Търговия на дребно до 100 кв. м. нетна търговска площ на обекта – данъкът се определя в размер на: 5 лв. за 1 кв. м. нетна търговска площ според местонахождението на обекта за I-ва и II-ра зона				

4. Платени паркинги – данъкът се определя в размер на: 20 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта за I-ва и II-ра зона
5. Дърводелски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 100 лв. и II-ра зона - 50 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва - 140лв и II-ра зона - 40 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 700 лв. и II-ра зона - 500 лв.
8. Обущарски и шапкарски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на за I-ва -40лв. и II-ра зона -40 лв.
9. Металообработващи услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва -200 лв. и II-ра зона - 100 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 100 лв. и II-ра зона - 60 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги – данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 180 лв. и II-ра зона - 180 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки – данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 200 лв. и II-ра зона - 130 лв.
13. Маникюр, педикюр – данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 77 лв. и II-ра зона - 60 лв.
14. Часовникарски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва - 70лв. и II-ра зона - 60 лв.
15. Тапицерски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 200 лв. и II-ра зона - 180 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва - 230 лв. и II-ра зона - 190 лв.

17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 350 лв. и II-ра зона - 280 лв.
18. Ремонт на електро и водопроводни инсталации – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 132 лв. и II-ра зона - 100 лв.
19. Стъкларски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 132 лв. и II-ра зона - 100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 174 лв. и II-ра зона - 47 лв.
21. <i>(изм. с Решение № 461 по протокол № 55/ 27.01.2011 г., отм. с Решение № 39 по Протокол № 4/ 19.12.2019 г.)</i>
22. Компаньонки и компаньони – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 3 520 лв. и II-ра зона – 3 000 лв.
23. Масажистки и масажисти – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 660 лв. и II-ра зона - 500 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 2 750 лв. и II-ра зона -2 000 лв
25. Фотографски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 300 лв. и II-ра зона - 200 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти – данъкът се определя в размер на 200 лв. според местонахождението на обекта за I-ва и II-ра зона.
27. Санитарни възли, наети под аренда – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 190 лв. и II-ра зона - 150 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 71 лв. и II-ра зона - 50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 61 лв. и II-ра зона - 50 лв.
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер в размер на: за I-ва – 6 600 лв.

и II-ра зона – 3 000 лв.	
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература – данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва - 30 лв. и II-ра зона - 30 лв.	
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) – данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва – 390 лв. и II-ра зона - 300 лв.	
33. Игри с развлекателен или спортен характер – данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:	
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон данъка за брой съоръжение е в размер на: за I-ва – 112 лв. и II-ра зона - 100 лв.	
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е: за I-ва – 10 лв. и II-ра зона - 8 лв.	
в) За зали за боулинг и кегелбан – данъкът за игрален коридор е в размер на: за I-ва – 55 лв. и II-ра зона - 40 лв. и билиард – данъкът за маса е в размер на: за I-ва – 55 лв. и II-ра зона - 40 лв.	
34. Фитнес центрове и спортни зали – данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:	
за 1 кв.м. в размер на: за I-ва – 2 лв. и II-ра зона – 1,50 лв.	
и за един фитнес уред в размер на: за I-ва – 440 лв. и II-ра зона - 300 лв.	
35. Химическо чистене, пране и гладене – данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта в размер на: за I-ва - 187лв и II-ра зона - 133 лв.	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно -.данъкът се определя в размер на 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия за I-ва и II-ра зона.	
б) За мелници за фураж стационарни – данъкът се определя в размер на: 600 лв. за I-ва и II-ра зона	
37. Услуги с атрактивен характер: за I-ва и II-ра зона	
а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой

г) джетове	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства – данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	280 лв.
б) други МПС	550 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства – данъкът се определя в размер на: 2 000 лв. за брой моторно превозно средство за I-ва и II-ра зона	
40. Услуги със земеделска и горска техника – данъкът се определя за брой техника, както следва за I-ва и II-ра зона:	
а) комбайн - 330 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини - 110 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини - 11 лв.	